C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-426/2024 Judecătoria Edineț sediul Central
1-24001355-03-1r-06072024 Judecător: Ghenadie Bîrsan

D E C I Z I E
În numele Legii

17 octombrie 2024 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Viorel Pușcaș și Oleg Moraru

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul avocatului Nicolae Baban în interesele inculpatului Sadovschi Marin ***** declarat împotriva sentinței judecătoriei Edineț sediul Central din 28 iunie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Sadovschi Marin *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar din sat. *****, căsătorit, angajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, ne supus serviciului militar, anterior judecat, antecedentele penale nestinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 03.01.2024-28.06.2024;
În instanța de recurs: 06.07.2024-10.10.2024.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 iunie 2024 Sadovschi Marin ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM, în baza acestei Legi fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal al RM, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 06.10.2023 și prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.02.2024, stabilindu-i lui Sadovschi Marin ***** pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din data definitivării sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Sadovschi Marin *****, nedispunând de permis de conducere, la 20.12.2023 orele 00:33, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate reglementată de legislația în vigoare, a condus în raionul Edineț traseul M-5 km 71 autovehiculul de model „Ford Tranzit” cu n/î *****.

Fiind testat cu aparatul alcoolscopic „Drager”, de către angajații de poliție s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Sadovschi Marin ***** de 0,60 mg/1, ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie.

Tot atunci, în conformitate cu pct. 6 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, Sadovschi Marin ***** de prelevarea probelor biologice (sânge) categoric a refuzat, fiind de acord cu rezultatele testului „Drager”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Sadovschi Marin ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură

penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs avocatul Nicolae Baban în interesele inculpatului Sadovschi Marin *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Sadovschi Marin ***** să-i fie stabilită o pedeapsa mai blândă.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, considerând că pedepsele stabilite puteau fi executate separat, și nu prin cumul.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a prezentat referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul avocatului Nicolae Baban în interesele inculpatului Sadovschi Marin ***** urmează a fi admis din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura stabilirii pedepsei definitive și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul

cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, **să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.**

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364[1] CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Sadovschi Marin ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Sadovschi Marin ***** în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Nicolae Baban în interesele inculpatului Sadovschi Marin ***** este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Sadovschi Marin ***** conform art. 264^1 alin. (4) Cod penal al RM – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi

infracțiuni similare, ceea ce indică că scopul pedepsei nu a fost atins, iar ultimul este predispus să comită noi infracțiuni similare.

Mai mult ca atât, Colegiul penal notează că deși infracțiunea comisă de către Sadovschi Marin ***** face parte din categoria celor ușoare, aceasta are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor care nu dețin permis de conducere și care se află în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, conducerea acestora de către persoane care nu dețin permis de conducere și care se află în stare de ebrietate alcoolică reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

Totodată, Colegiul penal relevă și faptul că potrivit cazierului contravențional Sadovschi Marin ***** în perioada anilor 2018-2023 a fost atras de 36 ori la răspundere contravențională pentru diverse categorii de contravenții, majoritatea din ele făcând parte din categoria contravențiilor din domeniul circulației rutiere.

La fel, instanța de recurs ține să scoată în evidență și faptul că Sadovschi Marin ***** a neglijat normele imperative ce prevăd obligativitatea persoanei de a deține permis de conducere și, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de normele legale și sociale, a condus o perioadă îndelungată de timp mijloacele de transport pe drumurile naționale în lipsa permisului de conducere, inclusiv și în stare de ebrietate alcoolică avansată, punând astfel în pericol siguranța traficului rutier.

Astfel, în opinia Colegiului penal, aplicarea în speță a unei pedepse non privative de liberate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea condamnatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că stabilirea în privința lui Sadovschi Marin ***** a unei pedepse non privative de liberate va fi insuficientă pentru îndreptarea şi corectarea inculpatului.

Totodată, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să-l încurajeze pe acesta la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În același timp, practica aplicării măsurilor de pedeapsă demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Sadovschi Marin ***** a pedepsei sub formă de închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge ca nefondată solicitarea recurentului privind aplicarea în privința lui Sadovschi Marin ***** a unei pedepse mai blânde. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu **o pătrime** a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264^1 alin. (4) Cod penal al RM prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de până la 1 an, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 9 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (4) Cod penal al RM, în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal.

Distinct, Colegiul penal constată că prima instanță în mod neîntemeiat a dispus stabilirea pedepsei definitive în privința inculpatului Sadovschi Marin

***** prin cumularea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 06.10.2023 și prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.02.2024 în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal relevă că obiectul de soluționare a chestiunii stabilirii pedepsei conform regulilor art. 85 alin. (1) Cod penal se realizează în cazul în care condamnatul săvârșește una sau mai multe infracțiuni după pronunțarea primei sentințe definitive și infracțiunea a fost săvârșită până la executarea completă a pedepsei principale şi complementare stabilite prin prima sentință.

În speță, Colegiul penal atestă că deși infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (4) Cod penal *(care constituie obiectul prezentului recurs)* a fost săvârșită de către Sadovschi Marin ***** la data de 20.12.2023, adică după pronunțarea sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 06.10.2023, această sentință a devenit definitivă după pronunțarea deciziei Curții de Apel Bălți din 07.02.2024.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că pedeapsa definitivă lui Sadovschi Marin ***** urma a-i fi stabilită prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal, care stipulează că conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

În subsidiar, Colegiul penal constată și faptul că la stabilirea pedepsei definitive prima instanță în mod eronat a dispus cumularea pedepsei stabilite lui Sadovschi Marin ***** prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 06.10.2023, or, această sentință a fost casată parțial în latura stabilirii pedepsei prin decizia Curții de Apel Bălți din 07.02.2024, prin urmare, cumularea pedepselor urma a fi efectuată doar cu decizia Curții de Apel Bălți din 07.02.2024.

La fel, instanța de recurs constată prezența unei erori materiale la stabilirea pedepsei definitive, or, instanța de fond a dispus cumularea pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.02.2024, pe când de facto decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la data de 07.02.2024.

Sintetizând circumstanțele reliefate suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul penal, în vederea corectării erorilor comise de prima instanță la stabilirea pedepsei definitive, va admite recursul avocatului Nicolae Baban în interesele inculpatului Sadovschi Marin ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 iunie 2024 din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura stabilirii pedepsei definitive și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul alin. (4) art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 iunie 2024 și prin decizia Curții de Apel Bălți din 07.02.2024, lui Sadovschi Marin ***** urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Nicolae Baban în interesele inculpatului Sadovschi Marin ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 iunie 2024 adoptate în cauza penală în privința lui Sadovschi Marin ***** se admite din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura stabilirii pedepsei definitive și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul alin. (4) art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 iunie 2024 și prin decizia Curții de Apel Bălți din 07.02.2024, lui Sadovschi Marin ***** i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin fără modificări.

Termenul executării pedepsei de către Sadovschi Marin ***** se calculează din momentul reținerii acestuia.

În vederea punerii în executare a prezentei decizii Sadovschi Marin ***** se anunță în căutare.

Căutarea inculpatului Sadovschi Marin ***** se ordonă Inspectoratului de Poliție Edineț, expediindu-i copia prezentei decizii.

Despre intentarea procedurii de căutare a înștiința imediat instanța de judecată, de asemenea, la depistarea lui Sadovschi Marin ***** a-l prezenta imediat în fața instanței (Judecătoria Edineț sediul Central) pentru a-i fi adusă la cunoștință și înmânată copia prezentei decizii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Viorel Pușcaș

Oleg Moraru